

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 86/22
Luxembourg, 18. maj 2022

Sodba v zadevi T-609/19
Canon/Komisija

Splošno sodišče je zavrnilo tožbo družbe Canon, ki ji je Komisija ob odkupu družbe Toshiba Medical Systems Corporation naložila globo v višini 28 milijona EUR zaradi nespoštovanja pravil s področja nadzora koncentracij

Družba Canon Inc. (v nadaljevanju: tožeča stranka), japonska multinacionalna družba, specializirana za proizvodnjo optičnih proizvodov in proizvodov za obdelavo slik, je leta 2016 prevzela družbo Toshiba Medical Systems Corporation (v nadaljevanju: TMSC), hčerinsko družbo v stoddostni lasti družbe Toshiba Corporation (v nadaljevanju: Toshiba).

Ta nakup je bil izveden v dveh fazah prek družbe, ki se ukvarja s prenosom finančnih sredstev (MS Holding), ustanovljene posebej za to. Družba MS Holding je najprej 17. marca 2016 pridobila nekatere delnice z glasovalno pravico od družbe TMSC za znesek v višini približno 800 EUR, medtem ko je tožeča stranka v zameno za plačilo celotne dogovorjene cene za nakup družbe TMSC (približno 5.280.000.000 EUR) pridobila nakupne opcije za vse preostale delnice z glasovalno pravico družbe TMSC. Poleg tega je tožeča stranka pridobila edino delnico brez glasovalne pravice družbe TMSC za znesek v višini približno 40 EUR (v nadaljevanju: začasna transakcija).

Nato je tožeča stranka 19. decembra 2016, potem ko ji je Komisija odobrila koncentracijo, izkoristila opcije za nakup delnic družbe TMSC z glasovalno pravico, medtem ko je družba TMSC kupila svoje delnice z glasovalno pravico, ki so bile v lasti družbe MS Holding, in delnico brez glasovalne pravice, ki je bila v lasti tožeče stranke (v nadaljevanju: končna transakcija). S tema transakcijama je družba TMSC postala hčerinska družba v stoddostni lasti tožeče stranke.

Razlog za to postopno pridobitev je bil, da bi se prodaja družbe TMSC priznala kot kapitalski vložek v račune družbe Toshiba najpozneje do 31. marca 2016, ne da bi tožeča stranka pred pridobitvijo potrebnih dovoljenj pri organih, pristojnih za konkurenco, formalno pridobila nadzor nad to družbo.

Po predhodni priglasitvi, ki jo je tožeča stranka poslala marca 2016, je bila koncentracija priglašena Komisiji avgusta, ta pa jo je odobrila septembra istega leta.

Vendar je Komisija hkrati začela preiskavo zaradi morebitnih kršitev obveznosti priglasitve in zadržanja, določenih z Uredbo o združitvah¹. Na podlagi teh obveznosti **morajo podjetja, ki so stranke koncentracije evropskih razsežnosti, Komisiji priglasiti svoje načrte za preučitev pred njihovo izvedbo („obveznost priglasitve“)² in ne smejo izvajati priglašene koncentracije, dokler ta ni odobrena s strani Komisije („obveznost zadržanja“)³.**

¹ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40, v nadaljevanju: Uredba o združitvah).

² Člen 4(1) Uredbe o združitvah.

³ Člen 7(1) Uredbe o združitvah.

Komisija je s sklepom z dne 27. junija 2019⁴ ugotovila, da je tožeča stranka kršila navedene obveznosti, ker naj bi predčasno izvedla pridobitev družbe TMSC. Komisija je v bistvu menila, da je tožeča stranka z začasno transakcijo delno izvedla eno samo koncentracijo, in sicer pridobitev družbe TMSC, in je zato kršila obveznosti priglasitve in zadržanja. Komisija ji je zato naložila dve globi v skupni višini 28 milijonov EUR.

Tožeča stranka je zoper ta sklep vložila ničnostno tožbo, ki jo je šesti senat Splošnega sodišča v celoti zavrnil.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je najprej zavrnilo trditev tožeče stranke, da začasna transakcija ni privedla do pridobitve nadzora nad družbo TMSC in zato ne pomeni kršitve obveznosti priglasitve in zadržanja, določenih z Uredbo o združitvah.

Splošno sodišče je s sklicevanjem na ustaljeno sodno prakso Sodišča⁵ v zvezi s tem opozorilo, da se je koncentracija izvedla takoj, ko so stranke koncentracije izvedle transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem. Vsaka delna izvedba koncentracije tako spada na področje uporabe obveznosti zadržanja, kar ustreza zahtevi po zagotovitvi učinkovitega nadzora koncentracij. Prav s tega vidika Uredba o združitvah tesno povezane transakcije obravnava kot eno samo koncentracijo, razen če take transakcije niso nujne za dosego spremembe nadzora nad ciljnim podjetjem in torej niso neposredno funkcionalno povezane z izvedbo koncentracije.

Komisija je tako pravilno ugotovila, da se v sodni praksi Sodišča razlikuje med pojmom „koncentracija“ in „izvedba koncentracije“. Če se namreč „koncentracija“ šteje za izvedeno šele, ko pride do trajne spremembe nadzora, do „izvedbe“ koncentracije pride takoj, ko stranke koncentracije izvedejo transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem, torej morebiti pred pridobitvijo nadzora nad takim podjetjem.

Dès lors, le critère pour déterminer si les obligations de notification et de suspension ont été violées par la requérante est non pas celui de savoir s'il y a eu acquisition du contrôle de TMSC avant l'autorisation de la concentration, mais celui de savoir si les actions contestées ont contribué, en tout ou en partie, en fait ou en droit, au changement de contrôle de cette entreprise avant cette date.

V tem okviru je Splošno sodišče zavrnilo tudi trditev tožeče stranke, da nadzor Komisije nad izvedbo koncentracije nikoli ni bil oviran, saj naj bi tožeča stranka nadzor nad družbo TMSC pridobila šele po tem, ko je pridobila vse odobritve zadevnih organov, pristojnih za konkurenco. Tožeča stranka meni, da dokler nadzor ni pridobljen, koncentracija ni bila izvedena predčasno. Delna izvedba koncentracije naj bi tako zahtevala pridobitev delnega nadzora. Vendar je po mnenju Splošnega sodišča nadzor bodisi pridobljen, če ima subjekt možnost izvajanja odločilnega vpliva na ciljno družbo, ali pa ni pridobljen. Zato domnevni „delni nadzor“ ne more biti pogoj za delno izvedbo koncentracije. Splošno sodišče poleg tega opozarja, da mora biti nadzor Komisije, da bi bil učinkovit, opravljen pred, čeprav le delno, izvedbo koncentracije.

Splošno sodišče je s sklicevanjem na svojo sodno prakso⁶ poleg tega zavrnilo trditev tožeče stranke, da začasna transakcija ne pomeni delne izvedbe koncentracije.

V zvezi s tem Splošno sodišče poudarja, **da se koncentracija lahko izvede ob več formalno ločenih pravnih transakcijah in da mora v takem primeru Komisija presoditi, ali te transakcije pomenijo eno samo koncentracijo, ker predstavljajo celoto.** Če obstaja več ločenih pravnih transakcij, mora tako Komisija glede na dejanske in pravne okoliščine vsakega posameznega primera opredeliti gospodarski namen strank, tako da preuči, ali bi bila zadevna

⁴ Sklep Komisije C (2019) 4559 *final* z dne 27. junija 2019 o naložitvi glob za opustitev priglasitve koncentracije v nasprotju s členom 4(1) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ter za izvedbo koncentracije v nasprotju s členom 7(1) navedene uredbe (Zadeva M.8179 – Canon/Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Sodba z dne 31. maja 2018, Ernst & Young, [C-633/16](#).

⁶ Sodba z dne 23. februarja 2006, Cementbouw Handel Industrie/Komisija, [T-282/02](#).

podjetja pripravljena skleniti vsako posamično transakcijo ali pa je, nasprotno, vsaka transakcija le element kompleksnejše transakcije, brez katere je stranke ne bi sklenile.

V teh okoliščinah **Komisija s tem, da je začasno transakcijo opredelila kot delno izvedbo koncentracije, ni storila napake.** Pravilno je namreč ugotovila, da je tožeča stranka od datuma začasne transakcije in neodvisno od rezultatov odobritve koncentracije pridobila možnost izvajanja določene stopnje vpliva nad družbo TMSC, ker je imela po izvedbi navedene transakcije izključno pristojnost za določitev identitete končnega kupca te družbe.

Splošno sodišče izpodbija tudi trditev tožeče stranke, da začasna transakcija ni bila neposredno funkcionalno povezana s spremembo nadzora nad družbo TMSC in da torej ni prispevala k spremembi navedenega nadzora. Splošno sodišče meni, da se družba Toshiba brez dvostopenjske strukture transakcij, ki jo je predlagala tožeča stranka, ni mogla odpovedati nadzoru družbe TMSC in nepovratno prejeti plačila za družbo TMSC pred koncem marca 2016. Poleg tega je bila v okviru te dvofazne strukture začasna operacija nujna faza za doseg spremembe nadzora nad družbo TMSC. Cilj te strukture v dveh fazah je bil namreč ta, da začasna transakcija po eni strani posrednemu kupcu omogoča, da kupi vse glasovalne pravice družbe TMSC, in po drugi strani tožeči stranki, da družbi Toshiba nepovratno plača ceno za družbo TMSC, hkrati pa dobi največje zagotovilo, da bo nazadnje pridobila nadzor nad družbo TMSC.

Splošno sodišče je tožbo v celoti zavrnilo in tožeči stranki naložilo plačilo stroškov.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499